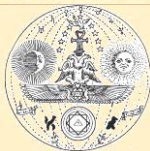

Αποσαφηνίσεις

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Αγαπητές Αδελφές και αγαπητοί Αδελφοί, οι περιστάσεις μας υποχρεώνουν ορισμένες φορές να διακόψουμε τη σιωπή μας για να αποσαφηνίσουμε ορισμένα θέματα ιστορικού και μυητικού χαρακτήρα. Ιδιαίτερα μάλιστα όταν κάποιος, από καιρού εις καιρόν λειτουργούν με χαρακτήρα αντι-μυητικό, ως μικροί άνθρωποι, των οποίων το μυητικό φως φαίνεται να έπαψε να φέγγει δίδοντας χώρο στην επιθυμία ισχύος.

Ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος των Μισραΐμ και Μέμφις είναι το αποτέλεσμα της εσώτατης επαν-επεξεργασίας του Τύπου «Μισραΐμ» ή Αιγυπτιακού [ο οποίος αναδύθηκε στη Βενετία το 1801 από τον Filalete Abraham και σύντομα διαδόθηκε σε Ιταλία και Γαλλία] και του Τύπου «Μέμφις» ή Ανατολικού, που δημιουργήθηκε από τον Etienne Marconis de Negre το 1839 στο Παρίσι, επάνω σε μία ονοματολογία που επεξεργάστηκε εκ νέου τους Βαθμούς του Μισραΐμ εισάγοντας σ' αυτούς μυήσεις και Τυπικά του Ανατολικού Τύπου. Στο Αρχείο του Κυρίαρχου Μεγάλου Θυσιαστηρίου της Αδριατικής Superum ^[1] διατηρούνται μεταξύ άλλων ντοκουμέντων, τρεις περγαμηνές, οι οποίες αποκαθιστούν, κατά το δυνατόν, τις απαρχές και τις διακλαδώσεις των δύο Τύπων, των οποίων η συγχώνευση συνετελέσθη με πρωτοβουλία του Marco Egidio Allegri, ο οποίος το 1923 κατέστη Υπάτη Δύναμη του Τύπου Μισραΐμ της Βενετίας ^[2], καθώς και Μέγας Συντηρητής ad vitam του Τύπου Μέμφις του Παλέρμο ^[2], που ετέθη, κατόπιν, σε ύπνο, το 1925 ^[3].

Αφού συγχώνευσε τους δύο Τύπους το 1945 ^[4], αμέσως μετά το τέλος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, γεννήθηκε ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος των Μισραΐμ και Μέμφις, Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο της Αδριατικής (Superum) ^[1] στο ζενίθ της Βενετίας.

Τον Οκτώβριο του 1949, ο Μεγάλος μας Αδελφός Marco Egidio Allegri πέρασε στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας ιδιόχειρη διαθήκη ^[5] στον Ottavio Ulderico Zasio, ο οποίος διηύθυνε τη Μεγάλη Ιεροφανεία μέχρι την 5^η/6/1966, ημέρα που πέρασε στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας με τη σειρά του διαθήκη υπέρ του Gastone Ventura, ο οποίος διηύθυνε τη Μεγάλη Ιεροφανεία μέχρι την 28^η/7/1981, ημέρα του περάσματός του στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας με τη σειρά του ιδιόχειρη διαθήκη υπέρ του Sebastiano Caracciolo, ο οποίος διηύθυνε τη Μεγάλη Ιεροφανεία μέχρι την 4^η/4/2013, ημέρα του περάσματός του στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας με τη σειρά του ιδιόχειρη διαθήκη υπέρ του γράφοντος.

Όλα τα έγγραφα των επιμέρους διαθηκών και άλλων θεμάτων, φυλάσσονται στο Αρχείο του Τάγματος. Κάποιοι, ωστόσο επιμένουν πάντοτε να αμφισβητούν και να πολεμούν την αυθεντικότητα. Σε εκείνους που μας ρωτούν γιατί δεν αντιστεκόμαστε και δεν τους εμποδίζουμε εμείς απαντούμε ότι «εμείς δεν αντιστεκόμαστε και δεν εμποδίζουμε ουδένα! Τουλάχιστον προς το παρόν!». Εμείς, θα ακολουθήσουμε με ηρεμία το δικό μας δρόμο, ελπίζοντας ότι μια μέρα και εκείνοι που έσφαλλαν και σφάλουν ακόμη θα ακολουθήσουν κάποια στιγμή τον ορθό δρόμο.

Δυστυχώς τα σημεία των σκοτεινών καιρών, ακουμπούν κι'εμάς χωρίς όμως ωστόσο να μας ενοχλούν.

Όσα συμβαίνουν, συμβαίνουν διότι ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος των Μισραΐμ και Μέμφις αντιπροσωπεύει, χωρίς να υπαναχωρεί, έναν από τους ελάχιστους παραδοσιακούς ^[6] και κανονικούς ^[7] Τεκτονικούς Τύπους στο εσωτερικό του Δυτικού Μυητικού συστήματος, ο οποίος είναι σε θέση να διατηρήσει αδιάβλητη ^[8] την ισχύ της μεταδόσεως .

Επιθυμούμε, έτσι να καθησυχάσουμε τους φίλους αλλά και τους μη φίλους μας, τις Αδελφές και τους Αδελφούς μας, και όλους εκείνους που μας διαβάζουν και εξακολουθούν να μας διαβάζουν, επαναδιαβεβαιώνοντάς τους, ότι ουδείς έχει ισχύ να μας θέσει σε ύπνο ^[9] (ή να μας καταδικάσει σε πνευματικό θάνατο).

Σε πραγματικό ύπνο, αντίθετα, είναι βυθισμένοι οι κατά καιρούς σφετεριστές μας ^[10], οι οποίοι (μεθυσμένοι από το είδωλο του καθρέπτη της ματαιότητας και της διανοητικής έπαρσης) δεν έχουν κατανοήσει δυστυχώς ότι πίσω από το Εγρηγορός του Τύπου μας ίσταται ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων.

Το ιερό δεν δύναται να παραβιάζεται συνεχώς και συστηματικά. Τους συστήνουμε να ακολουθήσουν εν ηρεμία την οδό που επέλεξαν χωρίς να ενοχλούν την οδό των άλλων.

Είμαστε παρόντες, ήσυχoi και ήρεμοι και θα είμαστε έτσι πάντοτε όσο ο Αιώνιος Πατέρας οδηγεί τη σκέψη μας και τη δράση μας. Και είμαστε ακόμη δυνατότεροι, εξαιτίας της κάθαρσης που έπεται πάντοτε τέτοιων συμβάντων. Ο Μεγάλος μας Αδελφός Sebastiano Caracciolo αποκαλούσε πάντοτε αυτά τα γεγονότα «απαραίτητο εποχιακό κλάδεμα, για την καλή ζωή του φυτού, για να ανακτήσει δύναμη, ζωτικότητα και καλή υγεία».

Δυναμωμένοι από τους κληροδότες μας δεν έχουμε ανάγκη ούτε της ελάχιστης υποστήριξης ή της αναγνώρισης ουδενός ^[11]. Οι ανεπαρκείς έχουν ανάγκη αναγνωρίσεων και πληθώρας αμφίβολων φίλων.

Ο δυνατός κοιτά εντός του, δρα μέσα του. Γνωρίζει πολύ καλά που βρίσκεται η πηγή του, η πηγή κάθε δύναμης, και κάθε ορθής υποστήριξης. Δεν φοβάται τη μοναξιά ^[12]. Παρακαλεί το Θεό και δεν φοβάται τους εχθρούς του. Ο δυνατός είναι και αγαπητός. Ο δυνατός έλκει τον όμοιό του σε δύναμη των αρετών του. Είναι ενσυνείδητος των αδυναμιών του και τις μάχεται συνειδητά. Ο δυνατός δεν επιθυμεί το τέλος ή το θάνατο του πλησίον αλλά την ανάπτυξή του και την πνευματική του άνοδο. Ο δυνατός είναι εκείνος που κατανόησε τις αξίες της Μύησης. Ο δυνατός δεν μισεί, αγαπά. Συγχωρεί και παρακαλεί και για τους εχθρούς του.

Ο δυνατός είναι ο ασθενής που κατανοώντας την ασθένειά του, αποφασίζει επιτέλους να κινήσει τον τροχό για να επανακατακτήσει την απωλεσθείσα πνευματική ρώμη, με οποιοδήποτε κόστος, ακόμη και της ζωής του.

4/2015

Σημειώσεις του μεταφραστή:

1. Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο της Αδριατικής με τον διακριτικό τίτλο «Superum» αποκαλείται το κεντρικό Διοικητικό όργανο του Τύπου μας και για τα δύο ημισφαίρια. Είναι το Παγκόσμιο Ύπατο Συμβούλιο. Μέλη του είναι οι ανά κράτος Εθνικοί Μεγάλοι Διδάσκαλοι, Μεγάλοι Ταξίαρχες και ορισμένοι επιλεγμένοι κάτοχοι του τελευταίου βαθμού (33^ο 90^ο 95^ο)
2. Πάντοτε δια μυητικής διαδοχής και ουδέποτε δ'έκλογών. Όλοι οι Τεκτονικοί Τύποι (Σκωτικός, Ναμυρ, Γαλλικός, και φυσικά ο Μισραΐμ και ο Μέμφις) προέβλεπαν ανέκαθεν «μυητική διαδοχή» δηλαδή επιλογή από τον προηγούμενο μετά από αξιολόγηση, αλλά στην πορεία του χρόνου, η μεγάλη τους πλειοψηφία αλλοίωσε αυτήν την λειτουργία, κοινωνικοποιώντας τις διαδικασίες. Στον Τύπο μας διατηρείται μέχρι σήμερα πολύ αυστηρά.
3. Πολλές φορές στην ιστορία των δύο Τύπων (Μισραΐμ και Μέμφις) η τότε ηγεσία τους είχε επιλέξει να τους θέσει προσωρινά «εν ύπνω» όταν έκρινε ότι η επίγεια λειτουργία τους δεν θα ανταποκρινόταν στους προσδοκίες του Εγρηγορότος (φασιστικό καθεστώς, πόλεμοι, απαγορεύσεις κ.α.). Σήμερα η ανάγκη αυτή έχει εκλείψει παντελώς, και αποκλείεται η θέση «εν ύπνω» του Τύπου στο σύνολό του.
4. Ο Marco Egidio Allegri, αφού προσπάθησε ανεπιτυχώς να εντάξει τους δύο Τύπους σε Τάγματα της εποχής εκείνης, διατηρώντας όμως τον Παραδοσιακό και μυητικό χαρακτήρα τους, αποφάσισε τελικώς και προκειμένου να διατηρηθεί ο χαρακτήρας τους, να δημιουργήσει ανεξάρτητη Τεκτονική δύναμη, υπό τον τίτλο «Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος των Μισραΐμ και Μέμφις».
5. Ο εκάστοτε Μεγάλος Ιεροφάντης διορίζεται δια ιδιόχειρης διαθήκης που έχει προηγουμένως συντάξει ο εκλιπών, υπέρ εκείνου τον οποίον έχει επιλέξει ως καταλληλότερο. Η διαθήκη ανοίγεται σε ειδική συνεδρίαση του Κυρίαρχου Μεγάλου Θυσιαστηρίου, σε χρόνο που ορίζεται από το Σύνταγμα του Τάγματος.
6. «Παραδοσιακό» θεωρείται ένα Τάγμα ή Τύπος που τηρεί την παράδοση, δηλαδή, δεν αναμειγνύεται με πολιτική, σκοπιμότητες (οποιασδήποτε μορφής και όχι απαραίτητα κομματικής), θρησκεία, ασχολείται αποκλειστικά με Εσωτερισμό, μυσί σε βαθμούς ατομικά και κατόπιν αξιολόγησης κ.α.
7. «Κανονικό» θεωρείται ένα Τάγμα ή Τύπος που έχει προέλθει από μυητική διαδοχή και όχι από διάσπαση για εγωϊστικούς λόγους ή για λόγους ικανοποίησης της ματαιοδοξίας ορισμένων μελών.
8. Η αδιάβλητη ισχύς της μεταδόσεως είναι το σημαντικότερο κατηγορήμα ενός Μυητικού Οργανισμού. Για να είναι «έγκυρη» μία ΜΥΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΔΟΣΗ πρέπει: 1)να την μεταδώσει Μυητής κάτοχος χρίσματος και όχι εκλεγμένος, 2)να εφαρμοσθεί ορθά ένα Τυπικό μη αλλοιωμένο και 3)ο μμούμενος να είναι ενσυνείδητος της μύησης που του μεταδίδεται.
9. Ο Τύπος μας δεν δύναται να τεθεί εν ύπνω στο σύνολό του για κανένα λόγο. Το Σύνταγμά μας προβλέπει ακόμη και για την περίπτωση παγκόσμιας καταστροφής.

10. Τέτοιου είδους Τάγματα όπως το δικό μας, είναι φυσικό να «προκαλούν» πολύ δυνατά τις δυνάμεις της αντιμύησης μέσω προσώπων που μπορεί να φαίνεται ότι υπηρετούν τον Τύπο μας, όμως δεν έχουν σταθεί στο ύψος της χάρις που έλαβαν. Έτσι κατά καιρούς, και ειδικά μετά από κάθε διαδοχή εμφανίζονται πάντοτε 1 ή 2 πρόσωπα που για διάφορους λόγους προσπαθούν να σφετερισθούν ή να εκμεταλλευθούν την αγνότητα των υπολοίπων...
11. Το θέμα της αλληλοαναγνώρισης μεταξύ Ταγμάτων δυστυχώς... έχει αναχθεί σε θέμα ύψιστης (;;;) σημασίας στα περισσότερα Τεκτονικά Τάγματα... Εμείς, παρόλο που είμαστε υπερήφανοι για τον σεβασμό που απολαμβάνουμε από την Παγκόσμια Τεκτονική Οικογένεια, λέμε ότι οι αλληλοαναγνωρίσεις είναι μόνον βέληδες και εξυπηρετούν θέματα χαμηλού και σε κάθε περίπτωση βέβηλου και επίγειου ενδιαφέροντος. Γιαυτόν τον λόγο και δεν τις επιδιώκουμε. Αυτό που μας απασχολεί είναι η αναγνώριση του έργου μας από τον Δημιουργό και τη συνείδησή μας.
12. Δεν υπονοεί την προσωπική μοναξιά αλλά την μοναξιά που προκύπτει από την ήσυχη συνείδηση του γνήσιου αναζητητή της αλήθειας.